

[Chr. Jensen.]

ningens Vej alene at naa til en Løsning af dette Spørgsmaal. Man er vejet tilbage for at optage en Kamp for at gennemføre denne Sag, og det har naturligvis medført, at de Ordninger, de forskellige Fag har, er blevet noget forskellige, fordi det i saa høj Grad har beroet paa, hvad man i de enkelte Tilfælde har kunnet tale sig til Rette om. Der er imidlertid en Ting, som jeg vil henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa, den nemlig, at i de Fag, der længst har haft en Ferieordning, der er Arbejdsgiverne kommet til den Erkendelse, at Ligeretten for alle i Bedriften beskæftigede Arbejdere ogsaa er til Fordel for Arbejdsgiverne. Derfor er Tankegangen om en 4 Maaneders Beskæftigelsestid som Betingelse for Ferie unaturlig, for det første fordi det vil medføre, at en Række Erhvervsgrenes Arbejdere overhovedet ingen Ferie opnaar, men dernæst, fordi det inden for andre Erhverv giver Mulighed for uensartede og ulige Rettigheder for Arbejderne og ulige Udgifter for Arbejdsgiverne. Af den Grund er det ikke tilraadeligt og ej heller ønskeligt at have en saadan Begrænsning,

Det maa sikkert bero paa en Erindringsforskydning hos det ærede Medlem Hr. Skjerbæk, naar han siger, at Flertalpartierne ikke vilde indgaa i Forhandling om en Flerdeling af Ferierettigheden for Landbrugets Arbejdere. En saadan var jo paa Tale, men det er da givet, at skal man fravige en Opfattelse, man nærer, maa der ogsaa vises Imødekommenhed fra den anden Side, og vi kunde ikke opnaa Imødekommenhed hos det ærede Medlems Partirepræsentanter i Udvalget paa dette Omraade.

Det ærede Medlem Hr. Kjær udtalte sin Forundring over, at der var visse Omraader, hvor Arbejdsmænd og Bygningsarbejdere ikke havde gennemført Ferie, og det ærede Medlem mente, at det sikkert ikke kunde bero paa Svaghed hos de vedkommende Organisationer. Det gør det ikke, men det beror paa det samme, som jeg anførte før over for det ærede Medlem Hr. Skjerbæk, at Fagforbundene i dette Spørgsmaal hele Tiden har staaet paa det Standpunkt, at Feriespørgsmaalet maatte kunne løses ad den almindelige Forhandlings Vej, og at man ikke skulde tage en Storstrejke paa Gennemførelsen af en saadan Sag. Spørgsmalets Udvikling har medført Ønskeligheden af i vort Land at skabe Ensartethed, men man maa da ogsaa paa den anden Side drage en vis Sammenligning: Hvordan stiller andre Landes Rigsdage sig over for Arbejdere paa dette kulturelle Frem-

skridts Omraade? Det ærede Medlem maa jo alligevel erkende, at vi har staaet tilbage paa dette Omraade, og nu er der en Mulighed for dette høje Ting til at vise, at vi virkelig vil et Kulturfremskridt for det store arbejdende Folk i vort Land.

Kjær: Jeg skal først om de fremsatte Ændringsforslag sige, at vi vil stemme imod de 4 af Det kommunistiske Parti stillede Ændringsforslag, fordi vi finder, de vil betyde en Ferringelse af Forslaget, og at vi vil undlade at stemme over de af Flertallet og af Det konservative Folkeparti stillede Ændringsforslag, idet vi mener, at de ganske vist indeholder Forbedringer, men dog ikke saadanne, der gør det muligt for os at stemme for dem.

Den højtærede Minister siger, at jeg skal have sagt, at Magten lægges i Administrationens Haand, og at det kun er rigtigt for de uorganiserede Arbejders Vedkommende. Forholdet er jo dog det, at der ogsaa skal administreres, om jeg saa maa sige, over for andre. Jeg gør her opmærksom paa det Ændringsforslag, der omhandler Tjernerne. De har dog deres Organisation, og der skal ogsaa gribes ind fra Administrationens Side. Men naturligvis er det rigtigt, at det er særlig der, hvor Talen er om de uorganiserede, man fra Administrationens Side maa gribe ind. Men jeg maa gøre opmærksom paa, at det ogsaa er et meget stort Omraade og i denne Forbindelse et uhyre vanskeligt Omraade at administrere. Der vil blive overordentlig mange Vanskeligheder, og som jeg har fremhævet, vil Vanskelighederne ikke blive mindst der, hvor Talen er om Kontrollen. Jeg mener da ogsaa at have forstaaet, at den højtærede Socialminister egentlig talt er enig med mig i den Betragtning.

Til det ærede Medlem Hr. Chr. Jensen vil jeg gerne sige, at jeg synes ikke, man kan sammenligne en Lovgivning om Stats- og kommunale Tjenestemænds Ferie med den Lovgivning, der her er forelagt. Man maa jo ikke glemme, at hvor der f. Eks. er Tale om Statstjenestemænd, staaer Staten som den ene Part, Tjenestemanden som den anden Part, og der er det kun rimeligt, at Statsmagten siger: Paa de og de Vilkaar, ogsaa Ferievilkaar, vil I kunne antages; ønsker I ikke det, kan I ikke antages. Men her er der Tale om et helt andet Forhold, her er der nemlig Tale om, at Staten griber ind som Trediemand i Forholdet mellem Arbejder og Arbejdsgiver, og det er det, vi for vort Vedkommende er imod.

Saa siger det ærede Medlem Hr. Chr.